

5/6 Lördag - Cornelius omvändelse (Stott)

Så har Gud gett också hedningarna möjlighet att omvända sig och få liv.

Apostlagärningarna 11:18{biblink}2020-06-05 00:00:00 Vi har svårt att föreställa oss den oöverstigliga avgrund som fanns på den här tiden mellan judar och hedningar. Ingen ortodox jude gick någonsin in i en hednings hus, ännu mindre satt till bords med honom. Vi såg i Apostlagärningarna 8 hur Gud förhindrade en judisk-samarisk konflikt inom församlingen. Hur ska han nu kunna förhindra en judisk-hednisk konflikt? Berättelsen återges två gånger i Apostlagärningarna, först av Lukas i kapitel 10 och sedan av Petrus i början av kapitel 11. Vi kommer att följa den senare av dem. Någon har uttryckt det bra, att huvudtemat i kapitel 10 och 11 inte är Cornelius omvändelse, utan Petrus omvändelse (från sina rasfördomar). Petrus berättade för Jerusalemförsamlingen om vad som hänt. Det var inte förrän Gud hade utdelat sin uppenbarelse i form av fyra klubbslag som Gud lyckades övertyga Petrus om att aldrig kalla någon människa för oren (Apg 10:28). Det första klubbslaget var den gudomliga synen med en stor linneduk som kom ner från himlen och som innehöll rena och orena djur, kräddjur och fåglar, och Gud sa: ”Petrus, slakta och ät!” Det andra var den gudomliga befallningen att följa med de tre män som kommit från Cornelius, utan att tveka trots att de var hedningar. Det tredje var den gudomliga förberedelsen, nämligen att en ängel hade sagt åt Cornelius att hämta Petrus. Gud verkade alltså i båda ändar, i både Cornelius och Petrus, och ordnade det medvetet så att de skulle träffas genom att ge dem varoch en under flera dagar i följd en särskild, oberoende och lämplig syn. Det fjärde och slutliga klubbslaget var den gudomliga bekräftelsen. Medan Petrus fortfarande talade kom den helige Ande över den icke-judiska åhörarskaran. Detta har ofta beskrivits som hedningarnas pingst som en motsvarighet till den judiska pingsten som hade ägt rum i Jerusalem. Samtliga dessa fyra klubbslag i form av uppenbarelsen var främst riktade mot Petrus rasfördomar. Tillsammans var de ett uttryck för att Gud välkomnade de hednatroende i sin familj på samma villkor som de Jesus-troende judarna. Och de drog genast rätt slutsats: Eftersom Gud hade gett samma Andens gåva till hedningarna som till judarna, måste församlingen ge dem samma varma mottagande. Om Gud hade skänkt dem dopet i Anden fick inte församlingen neka dem dopet i vatten. ”Gud [gör inte] skillnad på människor” (Apg 10:34).

Läs vidare: Apg 11:1-18 {/biblink}

GENOM BIBELN DAG FÖR DAG - Utgiven på Bornelings Förlag

INNEHÅLLSFÖRTECKNING